392R0218

1.2.92 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 24/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 218/92

av den 27 januari 1992

om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 99 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([3]), och

med beaktande av följande:

Inrättandet av den inre marknaden i enlighet med fördragets artikel 8a kräver att det skapas ett område utan inre gränser inom vilket den fria rörligheten av varor, personer, tjänster och kapital är säkerställd. Den inre marknaden kräver vidare förändringar i lagstiftningen om mervärdesskatt såsom föreskrivs i fördragets artikel 99.

För att undvika förlust av skatteintäkter för medlemsstaterna måste de åtgärder för harmonisering av skatterna som vidtas för att komplettera den inre marknaden och under övergångsperioden innefatta upprättandet av ett gemensamt system för informationsutbyte mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter om transaktioner inom gemenskapen.

För att medge avskaffandet av fiskala kontroller vid de inre gränserna i enlighet med de mål som ställs upp i fördragets artikel 8a måste det övergångssystem för mervärdesskatt som införts genom direktiv 91/680/EEG([4]), om ändring av direktiv 77/388/EEG([5]), genomföras effektivt utan risk för bedrägeri och annan oredlighet som skulle kunna förorsaka snedvridningar av konkurrensen.

Denna förordning föreskriver ett gemensamt system för informationsutbyte om transaktioner inom gemenskapen, ett system som kompletterar direktiv 77/799/EEG([6]), senast ändrat genom direktiv 79/1070/EEG([7]), och är avsett för skatteändamål.

Medlemsstaterna bör förse kommissionen med sådan information om mervärdesskatt som kan vara av intresse på gemenskapsnivå.

Upprättandet av ett gemensamt system för administrativt samarbete kan påverka enskilda personers rättsliga ställning, särskilt på grund av informationsutbytet om deras skattemässiga ställning.

Det är nödvändigt att se till att det i bestämmelserna som rör övervakningen av indirekta skatter råder balans mellan myndigheternas behov av effektiv övervakning och de administrativa bördor som läggs på skattesubjekten.

Ett sådant system kräver inrättandet av en ständig kommitté för administrativt samarbete.

Medlemsstaterna och kommissionen måste inrätta ett effektivt system för elektronisk lagring och överföring av vissa uppgifter i mervärdesskattekontrollsyfte.

För att skydda medborgares och företags grundläggande rättigheter är det nödvändigt att vidta åtgärder för att hindra att information, som överlämnas som ett led i ett sådant samarbete, röjs för obehöriga personer. Den myndighet som tar emot sådan information bör därför inte utan tillstånd från den uppgiftslämnande myndigheten använda denna för andra syften än skatteändamål eller för att underlätta rättsliga åtgärder vid underlåtelse att följa skattelagstiftningen i berörda medlemsländer. Den mottagande myndigheten måste också förse sådan information med samma grad av insynsskydd som den åtnjöt i den medlemsstat som lämnade ut den, om den senare så begär.

([1]) EGT Nr C 187, 27.7.1990, s. 23 och EGT Nr C 131, 22.5.1991, s. 5.
([2]) EGT Nr C 328, 24.12.1990, s. 265 och yttrandet avgivet den 17 januari 1992 (ännu inte publicerat i EGT).
([3]) EGT Nr C 332, 31.12.1990, s. 124.
([4]) EGT Nr L 376, 31.12.1991, s. 1.
([5]) EGT Nr L 145, 13.6.1977, s. 1.
([6]) EGT Nr L 336, 27.12.1977, s. 15.
([7]) EGT Nr L 331, 27.12.1979, s. 8.

Medlemsstaterna och kommissionen måste samarbeta om den kontinuerliga analysen av samarbetsförfaranden och utväxla erfarenheter inom områdena i fråga, med syfte att förbättra dessa förfaranden och utforma lämpliga gemenskapsregler.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Denna förordning fastställer villkoren under vilka de administrativa myndigheterna i medlemsstaterna, som ansvarar för tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen, skall samarbeta med varandra och med kommissionen för att säkerställa att denna lagstiftning iakttas.

I detta syfte fastställer den förfaranden för utbyte av information på elektronisk väg om mervärdesskatt vid transaktioner inom gemenskapen, liksom varje därpå följande utbyte av information mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Artikel 2

1. I denna förordning avses med

— *behörig myndighet*: den myndighet som har utsetts till korrespondent enligt punkt 2,

— *ansökande myndighet*: den behöriga myndighet i en medlemsstat som begär biträde,

— *tillfrågad myndighet*: den behöriga myndighet i en medlemsstat till vilken en begäran om biträde ställs,

— *person*:

  — fysisk person,

  — juridisk person,

  — där gällande lagstiftning så medger, sådan sammanslutning av personer som tillerkänns befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning

— *att medge åtkomst*: att medge åtkomst till den relevanta databasen och tillhandahålla data på elektronisk väg,

— *registreringsnummer för mervärdesskatt*: det nummer som föreskrivs i artikel 22.1 c–e i direktiv 77/388/EEG,

— *transaktioner inom gemenskapen*: tillhandahållande av varor och tjänster inom gemenskapen, såsom de definieras i denna punkt,

— *tillhandahållande av varor inom gemenskapen*: varje tillhandahållande av varor som måste uppges i den sammanställning som föreskrivs i artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG,

— *tillhandahållande av tjänster inom gemenskapen*: varje tillhandahållande av tjänster som täcks av artikel 28b. C, D eller E i direktiv 77/388/EEG,

— *förvärv av varor inom gemenskapen*: förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över lösöre såsom detta definieras i artikel 28a.3 i direktiv 77/388/EEG.

2. Varje medlemsstat skall underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om de behöriga myndigheter som utsetts till korrespondenter för tillämpning av denna förordning. Dessutom skall varje medlemsstat utse ett centralt kontor med huvudansvar för kontakterna med övriga medlemsstater när det gäller administrativt samarbete.

3. Kommissionen skall offentliggöra en lista över behöriga myndigheter i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och vid behov uppdatera denna.

AVDELNING I

Informationsutbyte – Allmänna bestämmelser

Artikel 3

1. Skyldigheten att lämna sådant biträde som föreskrivs i denna förordning omfattar inte tillhandahållandet av uppgifter eller dokument som erhållits av de administrativa myndigheter som åsyftas i artikel 1 på begäran av en dömande myndighet.

Dock skall, i fall då det görs en begäran om biträde, sådana uppgifter och dokument tillhandahållas, så snart den dömande myndighet, till vilken hänvisning måste ske, ger sitt samtycke.

2. Denna förordning inskränker inte tillämpningen av bestämmelser i andra avtal eller dokument som avser samarbete i skattefrågor.

3. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas tillämpning av reglerna om ömsesidigt bistånd vid brottsbekämpning.

AVDELNING II

Informationsutbyte beträffande mervärdesskatt i samband med transaktioner inom gemenskapen

Artikel 4

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas i vilken den lagrar och bearbetar den information som den samlar in i enlighet med artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG. För att denna information skall kunna användas i sådana förfaranden som föreskrivs i denna förordning, skall informationen lagras i minst fem år efter utgången av det kalenderår under vilket åtkomst till informationen skulle medges.

Medlemsstaterna skall säkerställa att deras databaser hålls aktuella, kompletta och korrekta. Kriterier skall definieras i enlighet med de föreskrifter som fastslås i artikel 10 för att avgöra vilka ändringar som inte är betydelsefulla, väsentliga eller nyttiga och som därför inte behöver göras.

2. På grundval av de uppgifter som insamlats i enlighet med punkt 1 skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat omgående och utan dröjsmål från varje medlemsstat införskaffa eller få direkt tillgång till följande information:

— De registreringsnummer för mervärdesskatt som utfärdas av de medlemsstater som mottar informationen.

— Det sammanlagda värdet av allt tillhandahållande av varor inom gemenskapen till de personer till vilka dessa nummer har utfärdats av alla aktörer som identifierats för mervärdesskatteändamål i den medlemsstat som lämnar uppgifterna. Beloppen skall uttryckas i den uppgiftslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

3. På grundval av de uppgifter som insamlats i enlighet med punkt 1 och uteslutande för att bekämpa skattefusk skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat, närhelst den så finner nödvändigt för att kontrollera förvärv av varor inom gemenskapen, omgående och utan dröjsmål införskaffa eller få direkt tillgång till följande information:

— Registreringsnummer för mervärdesskatt för alla personer som har utfört tillhandahållanden som åsyftas i andra strecksatsen i punkt 2.

— Det sammanlagda värdet av alla sådana tillhandahållanden från varje sådan person till varje person med ett sådant registreringsnummer för mervärdesskatt som åsyftas i första strecksatsen i punkt 2. Beloppen skall uttryckas i den uppgiftslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

4. Då en medlemsstats behöriga myndighet är skyldig att medge åtkomst till information enligt denna artikel skall den, vad beträffar sådana uppgifter som åsyftas i punkterna 2 och 3, göra det inom tre månader efter utgången av det kalenderkvartal till vilket uppgifterna hänför sig. Då information tillförs en databas under de omständigheter som nämns i punkt 1 skall, utan hinder av denna regel, åtkomst till sådana uppgifter medges så snart som möjligt och i varje fall inte senare än tre månader efter utgången av det kvartal under vilket de nya uppgifterna insamlats. Villkoren för åtkomst till korrigerad information skall definieras genom det förfarande som fastställs i artikel 10.

5. Då medlemsstaternas behöriga myndigheter i syfte att tillämpa denna artikel registrerar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att artikel 9 följs.

Artikel 5

1. Då den information som lämnats enligt artikel 4 är otillräcklig, får en medlemsstats behöriga myndighet när som helst och i särskilda fall begära ytterligare information. Den tillfrågade myndigheten skall lämna informationen så snart som möjligt och i varje fall inte senare än tre månader efter att begäran mottagits.

2. Under de omständigheter som anges i punkt 1 skall den tillfrågade myndigheten förse den ansökande myndigheten med åtminstone fakturanummer, datum och belopp som identifierar enskilda transaktioner mellan personer i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 6

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas som innehåller ett register över de personer som tilldelats registreringsnummer för mervärdesskatt i denna medlemsstat.

2. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får när som helst direkt införskaffa eller få överförd till sig, från uppgifter som insamlats enligt artikel 4.1, bekräftelse på giltigheten av det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket en person utfört eller mottagit ett tillhandahållande av varor eller tjänster inom gemenskapen. På uttrycklig begäran skall den tillfrågade myndigheten även meddela datum för utfärdandet och, i förekommande fall, datum för upphörande av registreringsnumrets giltighet.

3. Då så begärs skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål även uppge namn och adress på den person för vilken ett nummer har utfärdats, förutsatt att sådan information inte redan lagrats hos den ansökande myndigheten i syfte att eventuellt kunna användas vid något senare tillfälle.

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att personer som berörs av tillhandahållanden av varor eller tjänster inom gemenskapen har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person.

5. Då medlemsstaternas behöriga myndigheter i och för tillämpningen av denna artikel registrerar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att artikel 9 följs.

AVDELNING III

Villkor för informationsutbytet

Artikel 7

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat skall förse en ansökande myndighet i en annan medlemsstat med sådan information som anges i artikel 5.2, under förutsättning att

— antalet och arten av förfrågningar som görs av den ansökande myndigheten inom en viss tidsrymd inte lägger en oproportionerlig administrativ börda på den tillfrågade myndigheten,

— den ansökande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den kan använda för att skaffa de begärda uppgifterna, utan att riskera att det önskade resultatet inte uppnås,

— den ansökande myndigheten begär hjälp endast om den skulle kunna bistå en ansökande myndighet från en annan medlemsstat på liknande sätt.

I enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 10 och med hänsyn tagen till erfarenheterna av det nya systemet för administrativt samarbete under dess första verksamhetsår skall kommissionen, före juli 1994, framlägga allmänna kriterier för att definiera dessa åtagandens räckvidd.

2. Om en ansökande myndighet inte kan följa de allmänna bestämmelserna i punkt 1 skall den utan dröjsmål underrätta den tillfrågade myndigheten härom, med angivande av skäl. Om en tillfrågad myndighet anser att de allmänna bestämmelserna i punkt 1 inte följs och att den därför inte är skyldig att lämna ut den begärda informationen, skall den utan dröjsmål underrätta den ansökande myndigheten härom, med angivande av skäl. Den ansökande myndigheten och den tillfrågade myndigheten skall försöka komma överens. Om de inte kan komma överens inom en månad efter anmälan får endera myndigheten begära att ärendet prövas enligt artikel 11.

3. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av direktiv 77/799/EEG vad beträffar det informationsutbyte som nämns i artikel 5.1.

Artikel 8

Vid sådant informationsutbyte som anges i artikel 5, och då den gällande inhemska lagstiftningen i en medlemsstat föreskriver att den person som informationsutbytet gäller skall delges detta, får dessa föreskrifter fortsätta att gälla såvida inte deras tillämpning skulle skada utredningen av skatteflykt i en annan medlemsstat. I det senare fallet skall, på uttrycklig begäran från den ansökande myndigheten, den tillfrågade myndigheten avhålla sig från sådan delgivning.

Artikel 9

1. All information, oavsett form, som överlämnas i kraft av denna förordning skall underkastas sekretess. Den omfattas av tystnadsplikt och skall åtnjuta samma skydd som liknande information enligt såväl nationell lag i den mottagande medlemsstaten som motsvarande bestämmelser tillämpliga på gemenskapens myndigheter.

I vart fall får sådan information

— göras tillgänglig endast för personer som direkt sysslar med taxering, skatteindrivning eller administrativ kontroll av skatter för taxeringsändamål, eller för personer anställda av gemenskapens institutioner vars tjänst kräver att de har tillgång till den,

— därutöver dock användas i samband med sådana rättsliga eller administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen.

2. Utan hinder av punkt 1 skall dock behörig myndighet i den medlemsstat som tillhandahåller informationen medge dess användning för andra ändamål i den ansökande myndighetens medlemsstat, såvida informationer enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat får användas där för liknande ändamål.

3. Då den ansökande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten sannolikt är användbar för behörig myndighet i en tredje medlemsstat, får den överlämna informationer till den senare efter den tillfrågade myndighetens medgivande.

AVDELNING IV

Samråds- och samordningsförfaranden

Artikel 10

1. Kommissionen bistås av en ständig kommitté för administrativt samarbete inom mervärdesskatteområdet, nedan kallad "kommittén". Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. De åtgärder som krävs för att tillämpa artiklarna 4 och 7.1 skall vidtas i enlighet med det förfarande som fastställs i punkterna 3 och 4 i denna artikel.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommitténs yttrande skall avges av majoriteten, varvid medlemsstaternas röster viktas i enlighet med fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

4. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det inte strider mot kommitténs yttrande.

b) Om förslaget strider mot kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget framlagts skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 11

Medlemsstaterna och kommissionen skall undersöka och utvärdera funktionen av de administrativa bestämmelser som föreskrivs i denna förordning, och kommissionen skall sammanställa medlemsstaternas vunna erfarenheter, särskilt beträffande nya former av skatteundandragande och skatteflykt, med målet att förbättra dessa bestämmelser. I det syftet skall medlemsstaterna också till kommissionen överlämna alla uppgifter rörande mervärdesskatt på transaktioner inom gemenskapen som kan vara av intresse på gemenskapsnivå.

Artikel 12

1. I frågor av bilateralt intresse får medlemsstaternas behöriga myndigheter stå i direkt kontakt med varandra. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får genom avtal tillåta myndigheter som de utsett att stå i direkt kontakt med varandra i särskilda fall eller särskilda typer av fall.

2. För tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

a) tillförsäkra en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter som nämns i artikel 1,

b) upprätta direkt samarbete mellan de myndigheter som getts särskilt bemyndigande för sådan samordning,

c) vidta lämpliga åtgärder för att se till att de bestämmelser om informationsutbyte som denna förordning föreskriver fungerar på avsett sätt.

3. Kommissionen skall så fort som möjligt till varje medlemsstats behöriga myndighet överlämna alla uppgifter som den mottar och som den har möjlighet att tillhandahålla.

AVDELNING V

Slutbestämmelser

Artikel 13

Medlemsstaterna skall avstå från all ersättning för utgifter som uppstått i samband med tillämpningen av denna förordning utom, i tillämpliga fall, expertarvoden.

Artikel 14

1. Vartannat år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningsvillkoren för denna förordning, särskilt på grundval av de övervakningsförfaranden som föreskrivs i artikel 11.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Inget informationsutbyte enligt denna författning får äga rum före den 1 januari 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 januari 1992.

På rådets vägnar

A. MARQUES DA CUNHA

Ordförande